

РЕШЕНИЕ

№ 1724

гр. София, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12132** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл. 208 и следващите от АПК във вр. с чл.

63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на П. М. Б., действащ чрез пълномощника адв. М. А., срещу Решение № 4830 от 26.10.2023г. на Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 104 състав, постановено по НАХД № 3191/2023 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 23-4332-000088 от 11.01.2023 г., издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

Според касатора обжалваното съдебно решение е постановено при нарушение на процесуалните правила, при неизяснена фактическа обстановка, липса на мотиви и в противоречие със събраните по делото доказателства. Конкретно се сочи, че решаващият състав на СРС е изложил бланкетни мотиви, не е взел отношение по нито един от наведените в жалбата доводи, конкретно относно соченото място на нарушението и че полицейските служители не са имали пряка видимост към секцията на светофарната уредба за „десен завой“, която функционира в самостоятелен режим спрямо основната уредба. Прави възражение, че в НП не е посочен конкретният текст, който вменява задължение на участниците в движението да не преминават при подаден червен сигнал на светофарната уредба, съответно не е посочена точната разпоредба, която е нарушена. Иска се от касационната инстанция да отмени решението на районния съд и да бъдат присъдени на касатора сторените по делото

разноски. В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. С., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Ответникът по касационната жалба – началник сектор в отдел "Пътна полиция", СДВР не изпраща представител в съдебното заседание и не ангажира становище по делото.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, XIV касационен състав, като взе предвид доводите на страните и заключението на прокурора и въз основа на доказателствата по делото, направи следните изводи:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима.

С потвърденото от районния съд наказателно постановление на П. М. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за извършено нарушение по чл.183, ал.5, т.1 от ЗДвП - за това, че на 02.01.2023 г. около 21:25 ч., в [населено място] управлявал лек автомобил „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на У. лизинг ЕАД, по [улица]с посока от [улица]към [улица], като на кръстовището с Околовръстен път навлязъл и преминал на червен сигнал на светофара. Водачът бил изпробван за употреба на алкохол с техническо средство, който отчел 0 промила.

При тази фактическа обстановка районният съд е приел, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана, тъй като АУАН и НП не страдат от съществени пороци, описаната фактическа обстановка е правилно отразена, не се установяват данни за нарушаване правото на защита или друга незаконосъобразност на акта и постановлението и лицето е извършило вмененото нарушение на чл.6, ал.1 от ЗДвП, а наложеното административно наказание е определено във фиксирания в закона размер.

Решението е неправилно.

Основателни са твърденията, че районният съд не е дал отговор на наведените в жалбата възражения и доводи. Решаващият състав на СРС не е обсъдил твърденията и доводите за незаконосъобразност на НП, свързани с мястото на извършване на нарушението, разположението на светофара, съответно възможността на полицейските служители за видимост към него.

Районният съд не е изяснил докрай фактическата обстановка и в резултат на това необосновано е приел за безспорно установено и доказано извършването на нарушението, за което касаторът е санкциониран.

В АУАН и в НП описанието на нарушението се свежда до това, че касаторът е навлязъл и преминал на посоченото кръстовище на червен сигнал на светофара. Никъде в акта и в наказателното постановление не се посочва посоката на движение на автомобила на касатора при преминаването му през кръстовището, т.е. дали е продължил направо или е направил завой. От приложения по делото снимков материал е видно, че процесното кръстовище дава възможност за преминаване на превознит есрредства направо или надясно, а както твърди касаторът, десният завой е обособен със самостоятелна секция на светофарната уредба, която може да функционира в различен режим от основната уредба. От свидетелските показания на актосъставителя Т., дадени пред СРС, става ясно, че автомобилът на касатора е преминал през кръстовището, завивайки надясно. Това обстоятелство е от съществено значение, но то не е посочено, нито обсъдено от наказващия орган, както и то районния съд.

Настоящата инстанция също приема за безспорно, че преминаването през кръстовището е извършено при червен сигнал на светофара – в тази връзка правилно районният съд е посочил, че доказателствата на свидетелите следва да се кредитират, тъй като са непротиворечиви. Отделно, по същество този факт не се оспорва от касатора – нито с жалбата до районния съд, нито с касационната жалба, в това число не са направени възражения срещу констатациите в акта – както при съставянето му, така и в срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН, което е отбелязал и решаващият състав на СРС.

Неоснователни са възраженията в касационната жалба, че с оглед разположението на светофара и движението на полицейския автомобил непосредствено зад автомобила на касатора, на около 10 метра зад него, полицейските служители не биха могли да имат видимост към секцията на светофара за автомобилите, осъществяващи десен завой. От представените от касатора в производството пред районния съд цветни снимки от кръстовището, сравнени с изображения в реално време в google maps, ясно се вижда разположението на секцията на светофара за десен завой, което е такова, че осигурява достатъчно добра и ясна видимост за автомобилите, навлизащи в кръстовището.

Въпреки това, отговорността на касатора се явява незаконосъобразно ангажирана поради това, че не е установено и обсъдено от наказващия орган, а и от решаващия състав на СРС, дали в случая не е била налице хипотезата на чл.35, ал.4 от ЗДвП. Посочената разпоредба предвижда, че завой надясно е позволен при червена светлина на светофара само при наличие на съответен пътен знак или светлинен сигнал, като водачът е длъжен да пропусне пешеходците, да не пречи на движението и да завие, когато се е уверил, че пътят е свободен за преминаване. По делото не е изследвано и не са събрани никакви фактически данни дали разглежданият случай не попада в тази хипотеза, поради което не може да се приеме за доказано, че с деянието си П. Б. е извършил административно нарушение, за което да му бъде наложено съответното наказание. Като не е съобразил разпоредбата на чл.35, ал.4 от ЗДвП и не е обсъдил нейната приложимост, районният съд неправилно е счел за безспорно установено извършването на нарушението. В резултат на това е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено, както и потвърденото наказателно постановление.

При този изход на спора следва да бъде уважена претенцията на касатора за присъждане на сторените по делото разноски.

С оглед на горното и на основание чл. 221, ал.2 и чл.222, ал.1 от АПК във вр. с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София- град, XIV касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 4830 от 26.10.2023г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 104 състав, постановено по НАХД № 3191/2023 г., и вместо него постановява

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №23-4332-000088/11.01.2023 г. на началник сектор в СДВР, отдел ”Пътна полиция” СДВР, с което на основание чл. 183, ал.5, т. 1 от Закона за движение по пътищата на П. М. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на П. М. Б. разноски по делото в размер на 740 /седемстотин и четиридесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: